

общенародни подписи и съ мухтарските печати — ако е възможно и единъ Мазаръ отъ Мехкемето — Тако учунуше бидете Увѣрени, дойдете Двама трима въ Цариграда и съ получаемо Желаніе — за кое въ оживаваніи или отговарамъ въ по скоро

оставамъ само

в. Искренности Доброжелающій
Н. Бозвели.

3. IV. 1845

(Документъ въ народната библиотека
архивенъ отдѣлъ — София № II. В. 1036).

Презъ сщото време той пише на Васкидовича и на Свищовци:

„Смѣшлявайте колко бѣди, напасти и умрази е претрпѣлъ горніятъ нѣи Болгарскій народъ за грековладѣйскета пуста да упостѣ Морра (Морея, Гърция) — кое-то та бѣломорско утровоно коварство не прѣстава, но тайно подѣйствиюще грекоманѣ те подбѣснява — и горкіятъ Болгарскій народъ въ напасть увалѣва. За то трѣбва да сж посабудиме — на правленіе то да сж молиме да сж изкоряни тая бѣсновѣта жилка изъ Болгарія“.

(Вж. Свищовъ въ миналото — Г. П. Христовъ стр. 81)

Презъ 1844 год. той препорѣчва на свищовци, като казва „по полезно да се отдѣли духовенството отъ търновското грекоманство и да се образува отъ Росица къмъ Свищовъ съ Севлиевската па и Плѣвенската кааза една епархия, па да сж мирни, спокойни и вѣрни султанскитѣ поданици“.

(Стр. 81 отъ сжщата книга).

Севлиевци противъ Търновскія владика Неофитъ.

Въ срѣдата на миналия вѣкъ българитѣ отъ разнитѣ околии на Търновската епархия правятъ сериозна постѣпка до Турското правителство и до Патриаршията въ Цариградъ за смѣняване на търновскія митрополитъ Неофита, въ което успѣватъ. Но следъ трагичната смъртъ на замѣстника му, той наново се възвръща. По този случай българитѣ отъ градоветѣ: Търново, Севлиево, Габрово, Дръново, Елена, Казанлъкъ, Стара Загора и отъ селата: Килифарево, Долня Орѣховица, Драганово, Беброво, Дебелець, подаватъ „жалба“ съ дата 20 декемврий 1857 год., която тукъ препечатваме:

Всесвятѣйшему, божественѣйшему и мудрѣйшему патриарха константинополскому Господину Кіріллу, нашему Отцу и владыцѣ.

Покорна и смирена жалба!

Жалбитѣ, които представихми на Ваше Всесвятѣйшество върху бѣвшія въ Търново Митрополитъ Г-на Неофита, добре сж Вамъ извѣстни. Въ сщото то време проводихми отъ наша страна